

CONSILIUL CONCURENȚEI
REGISTRATURA GENERALĂ

RG / 20653 / 09.02.2026

CONSILIUL
CONCURENȚEI
ROMÂNIA

Domnului Secretar General Mario Ovidiu OPREA

SENATUL ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Calea 13 Septembrie 1-3, București, cod poștal 050711

Biroul permanent al Senatului

Bp. 698, 9.02.2026

Subiect: Adresa dumneavoastră nr. XXXV 7112/22.12.2025, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RG 20653/30.12.2025 (Cazul nr. 2503295)

Biroul permanent al Senatului

L 53, 9.02.2026

Stimate domnule Secretar General,

Ca urmare a adresei dumneavoastră mai sus menționată, prin care solicitați punctul de vedere al Consiliului Concurenței cu privire la *Propunerea legislativă privind instituirea contribuției de 3% asupra veniturilor din publicitatea digitală realizate de România de către companii nerezidente (b698/16.12.2025)*, denumită, în continuare, *Propunerea legislativă*, vă comunicăm următoarele:

Din analiza *Propunerii legislative*, reiese faptul că aceasta are ca obiect instituirea unei contribuții de 3% asupra veniturilor obținute din publicitatea digitală livrată către utilizatori din România, de către prestatori nerezidenți, care au realizat, în anul fiscal anterior, o cifră de afaceri globală de minimum 750 milioane euro.

Din *Expunerea de motive* reținem că prin implementarea acestei măsuri s-ar elimina diferența de tratament fiscal între companiile rezidente care sunt obligate să plătească impozite și taxe locale și companiile nerezidente, precum și faptul că impactul bugetar estimat este cuprins între 350 și 500 de milioane de lei anual, sume care reprezintă o sursă suplimentară importantă pentru bugetul de stat, fără impact negativ asupra consumatorilor.

În ceea ce privește incidența regulilor de ajutor de stat în cazul măsurilor prevăzute de *Propunerea legislativă*, conform prevederilor articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ajutoarele de stat sunt definite ca fiind „ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri [...], în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.

Așa cum este construită, măsura se adresează doar unei anumite categorii de contribuabili (companii nerezidente cu cifră de afaceri globală de peste 750 de milioane de euro), o astfel de inițiativă fiscală părând a fi, *prima facie*, o măsură selectivă și a avea potențialul de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre.

Totuși, pentru a se aprecia caracterul selectiv al unei măsuri, respectiv, dacă aceasta favorizează anumite întreprinderi sau o anumită activitate economică, facem precizarea că, potrivit

jurisprudenței europene în cazul măsurilor fiscale, acestea ar trebui, în mod normal, să fie evaluate în urma unei analize în trei etape¹.

În primul rând, trebuie identificat sistemul general de referință. În cazul analizat, considerăm că acesta este constituit din normele aplicabile în ceea ce privește impozitarea venitului.

În al doilea rând, trebuie să se stabilească dacă măsura în cauză constituie o derogare de la sistemul de referință, respectiv dacă aceasta diferențiază operatorii economici care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă. Dacă măsura în cauză într-adevăr derogă, este necesar să se verifice în ultima etapă a testului dacă măsura derogatorie este justificată de natura sau de schema generală a sistemului², respectiv dacă ar putea fi justificată, de exemplu, de necesitatea de a evita dubla impunere, de a armoniza cota de impozit aplicabilă întreprinderilor rezidente și nerezidente, de a lua în considerare cerințe de contabilitate specifice, capacitatea de gestionare.

Dacă o măsură selectivă este justificată de natura sau de schema generală a sistemului, aceasta nu va fi considerată selectivă și, astfel, nu intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Acest lucru este valabil în cazul în care o măsură decurge în mod direct din principiile de bază sau directoare intrinseci ale sistemului de referință sau rezultă din mecanismele inerente necesare pentru funcționarea și eficiența sistemului.

În evaluarea măsurii, trebuie avută în vedere și practica europeană în domeniu, hotărâri recente ale Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) putând fi relevante în acest caz (a se vedea deciziile CJUE în cauzele C-562/19 P (Polonia/Comisia) și C-596/19 P (Ungaria/Comisia)). În ambele cazuri, Comisia Europeană (CE) a argumentat că un impozit cu cote progresive pe cifra de afaceri este selectiv, deoarece derogă de la sistemul de referință, pe care Comisia l-a definit ca fiind un impozit cu o cotă unică. Însă, CJUE stabilește că, în afara domeniilor armonizate, statele membre sunt libere să stabilească caracteristicile constitutive ale unui impozit, inclusiv alegerea unei cote progresive³, iar cotele progresive nu sunt o derogare de la un sistem normal, ci sunt o caracteristică intrinsecă a sistemului fiscal "normal", așa cum a fost el definit de legiuitorul național, prevederi care ar putea fi considerate în definirea *Propunerii legislative*.

Astfel, ținând cont de precizările anterioare, vă sugerăm să aveți în vedere că definirea și implementarea *Propunerii legislative* trebuie analizată prin prisma criteriilor și considerentelor menționate mai sus de către Ministerul Finanțelor, în calitate de autoritate în domeniul fiscal.

Asigurându-vă de întreaga noastră colaborare, vă stăm la dispoziție pentru orice alte detalii sau informații suplimentare.

Cu deosebită considerație,

Bogdan M. CHIRIȚOIU
Președinte

Bogdan-Marius Chiritoiu

¹ A se vedea art. 5.2.3. *Evaluarea selectivității materiale pentru măsurile de reducere a obligațiilor normale ale întreprinderilor*, punctele 128 și 129 din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (2016/C 262/01)

² A se vedea cauza C-279/08 P, Comisia Europeană vs. Regatul Țărilor de Jos, paragraful 62.

³ În cazul deciziilor CJUE menționate, cota de impozitare se calculează, la majorarea pragului, pentru diferența aferentă tranșei din cifra de afaceri care depășește pragul anterior